

**Maria Virginia Andreescu Haret**  
***Prima femeie arhitect din România***



**Maria Virginia Andreescu Haret** a fost prima femeie arhitect din România și prima femeie din lume care a ajuns la gradul de arhitect inspector general, statut recunoscut prima dată în cadrul celui de-al XVI-lea Congres de Istorie a Științei organizat la București, în 1981.

Maria Virginia Andreescu s-a născut în anul 1894, în București. A fost nepoata de frate a celebrului pictor Ion Andreescu. Ea a rămas orfană de mamă la 9 ani, a făcut liceul în particular și a dat Bacalaureatul la Liceul "Mihai Viteazul" din București. La 18 ani, cu sprijinul ministrului Spiru C. Haret a obținut o licență specială la Școala Superioară de Arhitectură din București. În paralel a studiat Belle-Arte și a realizat un număr mare de acuarele care, astăzi, fac parte din Colecția de Stampe a Bibliotecii Academiei Române.

La 6 iulie 1919 a absolvit Școala Superioară de Arhitectură din București cu mențiunea "Foarte bine", fiind prima femeie-arhitect din România. În timpul primului război mondial, Virginia Andreescu răspunde la chemarea patriei, activînd în mijlocul ostașilor ca soră de caritate. După terminarea ostilităților, își desăvârșește studiile, proiectul său de diplomă cu tema „O academie de arte frumoase” fiind cotate cu mențiunea maximă.

Prezentat ulterior la expoziția de la Ateneul Român a absolvenților școlii, el a fost distins cu Premiul Ministerului Educației și învățământului. Se perfecționează la Roma, unde ia parte și la cercetări arheologice.

În 1922 a revenit la București, unde, din cadrul Casei Școalelor de pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice, și-a dedicat o mare parte din energie construcțiilor școlare, o problema acută a perioadei interbelice. A lucrat la proiecte din București, printre care Liceul "Dimitrie Cantemir" și Liceul "Gheorghe Șincai" (partea dinspre Șerban Vodă). A făcut lucrări și în provincie, în localități precum Bârlad și Focșani.

În perioada 1923–1947, a lucrat ca arhitect inspector în serviciul tehnic al Ministerului Educației Naționale.

În perioada interbelică a reprezentat România la Congresele internaționale de arhitectură la Roma, Paris, Moscova și Bruxelles.

În 1928 s-a căsătorit cu un nepot de soră al matematicianului român Spiru C. Haret, ing. Spiru I. Haret, care îi devine colaborator. Au avut un fiu, Radu.

Printre cele mai importante realizări ale sale se numără o serie de blocuri de pe Calea Victoriei (printre primele la care s-a utilizat betonul armat), pavilionul administrativ și dependințele subterane ale Aeroportului Băneasa, Liceul "Gheorghe Șincai", Colegiul Național "Cantemir" precum și vile particulare, între care și Casa Haret.

Pentru activitatea sa a primit de-a lungul vieții nenumărate premii care i-au confirmat valoarea. În ultimii ani ai vieții a realizat monografia "Istoricul clădirii Teatrului Național din București".

În total, peste 150 de clădiri au purtat semnătură arhitectului Virginia Andreescu Haret. Pe lângă blocuri, case și vile, a clădit destine, fiind preocupată îndeosebi de formarea în școli a tinerelor arhitecte.

Autoare a circa patruzeci de școli de diferite tipuri, orientarea stilistică a operei sale a fost neoromânească, apoi funcționalistă. Prima perioadă de creație se axează pe linia valorificării tradiției naționale (cca 1920-1930).

În a doua perioadă apar soluții mai simplificate, funcționaliste. Concomitent se manifestă și ca istoric de arhitectură și colaborează cu Nicolae Ghica-Budești la cele patru volume din "Evoluția arhitecturii din Muntenia și Oltenia", unde publică sub semnătură proprie o serie de planșe cu tematici variate.

Aceste studii au lăsat o amprentă determinantă asupra stilului adoptat în proiectele sale de arhitectură.

Numeroasele lucrări pe care le-a proiectat și executat s-au făcut cunoscute și prin publicarea lor frecventă în literatura de specialitate. În 1922, este înscrisă pe lista colaboratorilor revistei Artele Frumoase, tot ca primă și unică prezență feminină, alături de nume ca prof. ing. E.

Pangratti, directorul Școlii superioare de arhitectură, pictorul Ip. Strîmbu, pictorul G. Verona, sculptorul D. Paciurea, profesorii arhitecți Șt. Burcuș. D. Hârjeu și alții.

În revista Arhitectura, organ al Societății Arhitecților Români, publică numeroase lucrări de arhitectură, precum și unele reproduceri după acuarele, fiind și de această dată unica prezență feminină în paginile acestei reviste în tot cursul deceniului al treilea.

Mai târziu, din însărcinarea Editurii Tehnice, s-a ocupat de elaborarea Manualului Arhitectului Proiectant, făcînd primele lucrări și realizînd strîngerea materialului documentar pentru cele trei volume, apărute între 1954 și 1958, din ale căror colective de redacție a făcut parte și soțul ei.

A participat la Congresele Internaționale ale Arhitecților ținute la Roma (1935), Paris (1937), Bruxelles, Moscova și Berlin. Redactează "Istoricul clădirii Teatrului Național din București" - 1959.

A publicat, totodată, numeroase lucrări în revistele de specialitate și a rămas activă până la sfârșitul vieții, ca membru al comisiilor la Asociația Generală a Inginerilor din România – AGIR sau ca profesor în școlile tehnice ale Ministerului de Construcții, printre altele. În 1953 a devenit și membră a Uniunii Arhitecților din România.

A decedat la 6 mai 1962 la București și a fost înmormântată la Cimitirul Bellu Ortodox, alături de soțul ei Spiru Haret și socrul, acad. Prof. univ. Ministrul al Instrucțiunii Spiru Haret.



Liceul Dimitrie Cantemir pe Bd. Dacia nr. 117, Bucuresti (fatada), proiectat de Virginia Andreescu Haret, 1926.



Cladirea Liceului "Gheorghe Șincai", opera a arhitectei Maria Virginia Andreescu Haret, 1924.



Casa col. Cezar Golici, 1928, proiectată de Virginia Andreescu Haret.

**Proiecte:** Imobil de raport, Calea Victoriei, colț cu strada Frumoasă (1922); Imobilul fostei societăți "Tinerimea română", Bulevardul Schitu Măgureanu, colț cu strada Gutenberg (în colaborare cu J. Pompilian, 1923); Liceul "Gheorghe Șincai", Calea Șerban Vodă nr. 167 (1924); Liceul "Dimitrie Cantemir", strada Viitorului nr.60 (1926); Facultatea de Medicină - Centrul de cercetări antropologice; Imobil în Bulevardul

Hristo Botev nr.1 (în colaborare cu J. Pompilian (1926); Biserica Ghencea, Calea 13 Septembrie (1927-1934); Casa Doctor N. Lupu, Bulevardul Dacia nr.41 (1929); Imobil de raport, strada Doctor Obedenaru nr. 14; Csa Haret, Bulevardul Ana Ipătescu nr.14 (1930); Casa Profesor Perianu, Bulevardul Eroilor nr.18 (1932); Casa Mazilu, strada Popa Savu nr. 76 (1935) - toate în București; Teatru - Cinema - Cazino - Govora-Băi (1928); Școala normală de fete - Bărlad (1931); Liceu model de fete - Focșani (1933); Proiect tip de școală primară cu două clase și locuință pentru director: Vilă, strada Furnica nr. 71 - Sinaia (1937). Dicționar Universal al Arhitecților, de Paul Constantin, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1986

[https://ro.wikipedia.org/wiki/Virginia\\_Andreescu\\_Haret](https://ro.wikipedia.org/wiki/Virginia_Andreescu_Haret)

[Stil, Frumusețe, Artă și Ținută](#)

<http://arhitectura-1906.ro/.../virginia-haret-cine-are.../>

<https://stiripentru copii.com/2020/07/19/nessiutele-romancele-care-au-schimbato-lumea-maria-virginia-andreescu-haret-prima-femeie-arhitect/>